

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi M. u. 12. szám, ügyintéző: dr. Cselédi Zsolt ügyvéd és dr. Nagy Kinga Zsuzsanna ügyvéd) felperesnek, a Sárvári Ügyvédi Iroda (1137 Budapest, Szent István körút 8. szám, ügyintéző: dr. Sárvári Nóra ügyvéd) által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. január 24-én kelt 13.G.41.354/2007/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (Háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága felhívására fizesse meg az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 750.000 (Hétszázötvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2008. január 24-én kelt 13.G.41.354/2007/9. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500.000 forintot és ennek 2005. február 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat mértékével egyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.470.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2004. október 6-i árajánlata alapján a felek 2004. október 18-án vállalkozási szerződést kötöttek. A felperes 20.500.000 forint + áfa vállalkozói díjért a gödi N. L. Általános Iskola újonnan épülő sportcsarnoka acélszerkezetének tervezését, legyártását és szállítását vállalta. A felperes az árajánlatát a kiviteli tervek alapján készítette azzal a kikötéssel, hogy ha ellentmondás van a tervek és az árajánlat között, akkor az árajánlatban leírtak az érvényesek. Az árajánlat második oldalán az épület leírása címszó alatt a felperes meghatározta, hogy a sportcsarnokhoz két előtető készül. A vállalkozási szerződésben az alperes részéről nyilatkozattételre jogosult személyként Cz. S. ügyvezetőt jelölték meg, aki a felperes felé 2004. november 16-án igazolta a teljesítést. Ebben Cz. S. kijelentette, hogy a felperes a vállalkozási szerződésben részletezettek szerint a munkákat elvégezte, illetve teljesítette. Cz. S. ügyvezető 2005. február 2-án kelt nyilatkozatában is elismerte, hogy a felperes a szerződésben foglalt kötelezettségeinek eleget tett.

Az alperes a vállalkozási szerződésben rögzített fizetési határidő lejártáig a felperesnek járó vállalkozói díj utolsó részletét, 10.000.000 forint + áfa, azaz a 12.500.000 forint összeget nem fizette meg. Ezt a 2005. június 8-án kelt levelében azzal indokolta, hogy a tervdokumentáció három előtetőt tartalmazott, és a felperes a harmadikat nem építette meg, ezért a teljesítése nem szerződésszerű.

A felperes keresete az alperes részéről meg nem fizetett vállalkozói díj utolsó részletének, 12.500.000 forint tőkének és ennek 2005. február 26. napjától a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére irányult. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésének, a 200. § (1) bekezdésének, a 205. § (1)-(3) bekezdésének, a 205/A. § (1) bekezdésének, a 207. § (1) bekezdésének, a 277. § (1) bekezdésének, a 305. § (1) bekezdésének, a 389. §-ának és 397. §-ának felhívásával a peres felek nyilatkozatai és az eljárás során csatolt okiratok (a vállalkozási szerződés, a felperes árajánlata, az alperes ügyvezetőjének teljesítés-igazolása és teljesítés elismerő nyilatkozata) alapján megállapította, hogy a felperesnek két előtetőt kellett megépítenie, amely szerződéses kötelezettségének a felperes eleget tett, a szerződés általános szerződési feltételeket nem tartalmazott. Az elsőfokú bíróság a vállalkozási szerződésben kikötött vállalkozási díj hátralékos részének és a Ptk. 232. § (1) bekezdése alapján a késedelmi kamat megfizetésére, valamint a felperesnél felmerült perköltség megfizetésére kötelezte az alperest a Pp. 78. §-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a)-b) pontja és a 4/A. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását, továbbá a felperes perköltség megfizetésére való kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő. Hivatkozott arra, hogy a részben általános szerződési feltételeket tartalmazó szerződés alapján a felperesnek három előtetőt kellett volna építenie, az alperes a harmadik előtető hiányát a műszaki átadáskor nem észlelte, így a szerződésszegésre alapított kifogása jogszerűen előterjeszthető. A meg nem épült előtető miatt árleszállításra tart igényt, de a felperes részéről elvégzett munkát kifogástalannak elismerte. Az árleszállítás jogos mértékének megállapítására további bizonyításfelvételt kért, és állította, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta megfelelően a feleket a bizonyításra szoruló tényekről.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helyesen mérlegelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, továbbá helytálló jogi minősítés mellett jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárást megfelelően fogantatosította, a bizonyítékokat logikusan és okszerűen értékelte, a tényállást helyesen állapította meg, amelyek alapján kellően megindokolt és jogszabályoknak megfelelő helytálló ítéletet hozott, és az eljárása során nem sérült a jogi képviselővel eljáró alperes tisztességes eljáráshoz való joga.

A felek között a vállalkozási szerződés két előtető megépítésére vonatkozóan jött létre, és az alperes nyilatkozattételre kijelölt ügyvezetője a szerződésben foglaltak megfelelő teljesítését írásban kétszer is elismerte, így jogszerű a felperes a hátralékos vállalkozói díj és késedelmi kamatai iránti követelése, míg teljesen alaptalan az alperes árleszállításra irányuló igénye, ezért e tárgyban bizonyításfelvétel szükségtelen.

Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban is, hogy a felek szerződése általános szerződési feltételeket nem tartalmazott, a felperes kifejezetten rögzítette az árajánlatában a kiviteli tervtől való eltérést az előtetők vonatkozásában, továbbá a felperes egyértelműen és félre nem érthetően két darab előtető megépítését vállalta.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a értelmében irányadó Pp. 78. § (1)-(2) bekezdései szerint kötelezte az alperest az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és 46. § (1) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdései alapján az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 750.000 forint fellebbezési illeték az államnak, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó 300.000 forint ügyvédi munkadíj felperesnek történő megfizetésére.

Budapest, 2008. szeptember 10.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

Dr. Farkas Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósaíi tisztiiselő